Ankenævnet *for* Forsikring

Den 11. april 2018 blev i sag nr. 91322:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for de skader, som hun blev påført, da hun blev påkørt af en bil den 12/11 2015.

Selskabet har afvist at dække hendes skader bl.a. med henvisning til, at ulykken skyldtes selvforskyldt beruselse.

I klageskema af 5/9 2017 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**

Klager blev d. 12. november 2015 kl. ca. 23:00 involveret i et trafikuheld.

Hun var som fodgænger i færd med at krydse kørebanen ud for …, mens hun formentlig talte i telefon, idet hun blev påkørt af et motorkøretøj. Hun pådrog sig herved flere helbredsmæssige skader, herunder alvorlige brud på begge underben.

Der er ikke udarbejdet retskemisk analyse/blodprøve, men klagers alkohol i blodet blev efter påkørslen målt på [hospitals] traumecenter til 43 mmol/l (ca. 1,95 0/00) på skadestidspunktet.
…
Det kan ikke anerkendes, at klagers krav på anerkendelse af dækning efter policerne og erstatning for de ved færdselsuheldet pådragne personskader afvises under henvisning til 'selvforskyldt beruselse' eller 'grov uagtsomhed'.

Ulykken:
Ulykken fandt sted på en veloplyst (6 sporet) gade i bymæssig bebyggelse. Skadevolder kørte efter det oplyste af et bagvedkørende vidne ca. 60 km/t., og klager var i færd med at krydse vejbanen uden for fodgængerfelt, da hun blev påkørt i 3. kørebane.

Beruselse:
Der gøres gældende, at der alene kan ske afvisning med henvisning til selvforskyldt beruselse, såfremt beruselsen er af en vis styrke.

I Forsikringsret af Ivan Sørensen, 6. udgave, s. 251, fastslås på baggrund af praksis, at 'generelt kan det siges, at det ikke er tilstrækkeligt, at den forsikrede er påvirket af alkohol. Det må kræves, at påvirketheden har en vis styrke'.

Klager har oplyst, at hun ikke følte sig særlig beruset på skadestidspunktet, da hun var stoppet med at drikke ca. kl. 19.30, dvs. 3,5 timer forud for ulykkestidspunktet. Endvidere blev klager i sin skadejournal fra 12. november 2015 af vagtlægen beskrevet som værende 'vågen' og blot 'lettere ebrieret'. Pågældende skadejournal vedlægges som **bilag 2**. Endvidere kan jeg oplyse, at klager tidligere har haft et overforbrug af alkohol og har modtaget behandling herfor med antabus. Det er karakteristisk for personer med et overforbrug af alkohol, at der opstår toleranceøgning, hvorved forstås, at den pågældende kan drikke større mængder alkohol uden at blive påvirket.

I overensstemmelse med praksis anses en promille på omkring 1,2 sædvanligvis for at medføre 'beruselse' i forsikringsretlig forstand. Tages klagers forhøjede tolerance imidlertid i betragtning, er det sandsynligt, at hun med en promille på 1,95 ikke har oplevet sig som værende 'beruset'. Dette understøttes af hendes egen opfattelse af hendes tilstand på skadestidspunktet samt vagtlægens opfattelse af, at hun blot var 'lettere ebrieret'.

Hovedårsagen til ulykkens indtræden:
Såfremt Ankenævnet trods ovenstående skulle finde, at der foreligger 'selvforskyldt beruselse', bemærkes det, at der ikke er ført bevis for, at beruselsen har været den væsentligste årsag til skadens indtræden.

Klager har ikke i forbindelse med ulykken udvist en adfærd, der bar præg af 'beruselse'.

Klager har blot på vej hjem søgt at krydse kørebanen ud fra …

Klager har ikke herved foretaget sig noget ulovligt eller 'i sig selv groft uagtsomt', jf. hertil også færdselslovens § 10, stk. 5, hvorefter et fodgængerfelt alene skal benyttes ved passage over kørebane, såfremt et sådant findes 'i nærheden'. Herved forstås i overensstemmelse med praksis inden for en distance på ca. 30 meter. Det kan konstateres, at der ikke findes et fodgængerfelt inden for en distance på 30 meter fra …, hvorfor det ikke kan tilregnes klager som uagtsomt – endsige groft uagtsomt – at krydse kørebanen på dette sted.

Det påhviler endvidere føreren af et motorkøretøj at udvise fuld agtpågivenhed, hvilket ikke har været tilfældet ved nærværende ulykke. Det følger af politirapporten i sagen, at føreren af det skadevoldende motorkøretøj bemærkede klager på kørebanen, før ulykken indtrådte. Ca. 10 meter før påkørslen satte føreren farten ned og begyndte at slingre; ikke desto mindre ramte han klager med ca. 60 km/t. Påkørslen kunne således have været helt undgået, hvis føreren af det skadevoldende motorkøretøj havde udvist en højere grad af agtpågivenhed og undveget klager i tide.

Ulykkens indtræden kan således ikke tilskrives klagers alkoholindtag eller adfærd i øvrigt, men derimod skadevolders uforsvarlige kørsel og deraf følgende frontale påkørsel af klager/skadelidte.

Det må lægges til grund, at de indklagede selskaber ikke har løftet bevisbyrden for, at den påståede 'selvforskyldte beruselse' har været hovedårsag til ulykkens indtræden, da klager ikke har udvist en adfærd, der vidner om 'beruselse'. Klager har handlet i overensstemmelse med færdselsloven og almindelige færdselsregler. Derimod har føreren af det skadevoldende motorkøretøj ikke udvist den fornødne agtpågivenhed. Disse forhold indikerer, at ulykken ville være indtrådt uanset klagers påståede 'beruselse', da der foreligger helt uafhængig heraf årsag til ulykkens indtræden.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Anerkendelse af dækningspligten for de pådragne personskader af hhv. Tryg Forsikring A/S og [andet selskab]."

Selskabet har i brev af 24/11 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Kort sagsfremstilling**
Efter at have kontaktet selskabet medio november 2015, anmeldte klageren skriftligt den 9. juni 2016 ved sin advokat, …, at hun havde været udsat for et ulykkestilfælde den 12. november 2015, kl. 23.05, hvor hun var blevet påkørt. Klageren oplyste i skadeanmeldelsen, at hun var påvirket af spiritus, samt at der var optaget politirapport i sagen. Klageren, der var født i [90'erne], var … år på skadetidspunktet.

Efter at have indhentet kopi af politirapporten afviste selskabet i breve af henholdsvis 31. oktober 2016 og 24. januar 2017 at udbetale erstatning med henvisning til punkt 6.2.1 og 6.2.4 om henholdsvis grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse.

Klagerens advokat bestrider, at hovedårsagen til ulykken er selvforskyldt beruselse eller grov uagtsomhed.

Politirapporten

Det fremgår af politirapporten, at klageren torsdag aften, ca. kl. 23.00, havde befundet sig på [vej] ud for nr. …, … Klageren havde tidligere på aftenen været på besøg hos en veninde, hvor hun havde indtaget spiritus. Klageren, der talte i sin mobiltelefon, var gået ud på [vej], der er en trafikeret 3 sporet vej. På [vej] var klageren blevet ramt af en bilist, der befandt sig i 3. vognbane.

Politiet har udfærdiget følgende skitse, hvor klageren er anført som 'P2', der er vedlagt politrapporten:

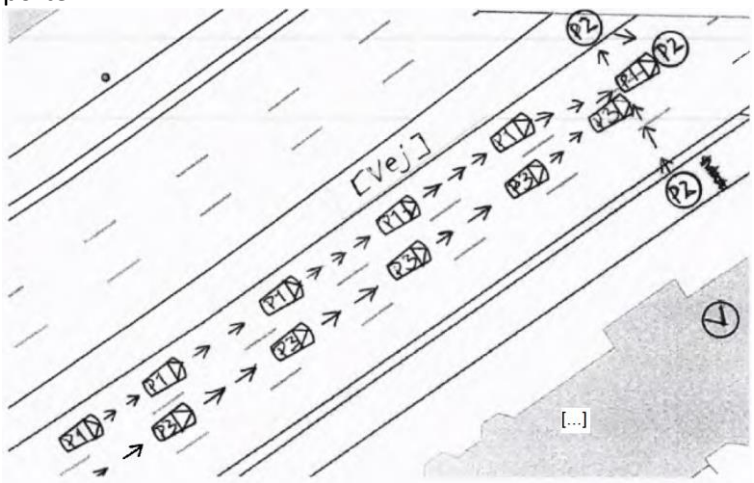

På den pågældende vejstrækning er den tilladte hastighed 60 km/t.

Bilisten, der omtales, som 'part 1', …, er citeret i politirapporten for at have forklaret:

Part 1 forklarede at der ingen biler var foran ham, men at der kørte et par biler bag ved afhørte. Ca. 50 meter efter krydset … så han, at der stod en kvinde på fortovet ca. ud for …, hvilket var ca. 80-90 meter foran ham. Han så, at kvinden gik og talte i mobiltelefon og begyndte at gå ud på kørebanen, mens hun talte i mobiltelefon. Han satte farten lidt ned, idet han var meget i tvivl om, hvor kvinden ville hen. Da han var ca. 10 meter fra kvinden forklarede han, at han stadig kørte ca. 45 km/t, men at det så ud til at kvinden ville gå tilbage på fortovet, men i stedet for var det afhørtes opfattelse, at kvinden løb ud på 3. vognbane, hvor han kørte og hun gik dermed direkte ind foran køretøjet. Han forklarede, at han ramte kvinden med ca. 45 km/t og ikke nåede at bremse overhovedet inden han ramte kvinden, som fløj op på forruden og derefter blev slynget ca. 15 meter frem foran afhørtes køretøj.

Af afhøringsrapporten af part 1 fremgår nærmere:

efter krydset … så afhørte, at der stod en kvinde på fortovet ca. ud for …, hvilket var ca. 80-90 meter foran afhørte. Afhørte så, at kvinden gik og talte i mobiltelefon og begyndte at gå ud på kørebanen, mens hun talte i mobiltelefon.

Afhørte forklarede, at kvinden gik ud i midtersporet, mens hun gik med venstre side til afhørte og dermed ikke kunne se afhørtes bil. Kvinden gik lidt frem og tilbage mellem 2. og 3. vognbane og afhørte forklarede, at det virkede som om, at kvinden ikke rigtig vidste, hvilken vej hun ville. Kvinden talte stadig i mobiltelefon.

Afhørte satte farten lidt ned, idet han var meget i tvivl om, hvor kvinden ville hen. Afhørte mente, at han satte farten ned til ca. 45 km/t. På dette tidspunkt var afhørte ca. 20 meter fra kvinden. Da afhørte var ca. 10 meter fra kvinden forklarede, afhørte, at han stadig kørte ca. 45 km/t, men at det så ud til at kvinden ville gå tilbage på fortovet, men i stedet for var det afhørtes opfattelse, at kvinden ligesom løb ud på 3. vognbane, hvor afhørte kørte og hun gik dermed direkte ind foran afhørte.

Der er ikke rejst tiltale over for part 1. Der er flere fotografier i politirapporten, hvoraf bl.a. ses, at skaderne på part 1 bil er i højre side af bilen.

Bilisten, der omtales, som 'part 3', …, er citeret i politirapporten for at have forklaret:

Part 3 forklarede, at han kom kørende i sydøstlig retning mod centrum af [by], da part 1 med ca. 60 km/t, begyndte at slingre og sænke farten på sit køretøj. Kort efter så han, at en lysende genstant røg op i luften. Denne lysende genstand fangede hans opmærksomhed, hvorefter han påkørte part 1's bagende af køretøjet. Den lysende genstan viste sig at være part 2's mobiltelefon, der var fløjet igennem luften i sammenstødet med part 1. Han så ikke part 2 på kørebanen før sammenstødet med part 1.

Af afhøringsrapporten af part 3 fremgår en tilsvarende forklaring.
…
Politiet har i sin rapport beskrevet ulykkesstedet således:
Uheldstedet er en asfaltbelagt vej med tre vognbaner, der forløber i nordlig og sydlig retning, beliggende på [vej] i [by], i et tættere bebygget område. I forlængelse af kørebanen forløber et fortov på den ene side samt et græsbelagt hæleanlæg på den anden side. På stedet er der lygtepæle langs med vejen.

Skadestuejournal og promille
Det fremgår af skadestuejournalen, at klageren 'fremtræder ebrieret'.
Efter ulykken blev der på [hospital] den 13. november 2015, kl. 00.00 udtaget en blodprøve, der viste 'Ethanol 43'. Trygs lægekonsulent har på baggrund af oplysningerne i journalen fastslået, at klageren havde en promille på 1,95 0/00.
…
Selskabets afgørelse
Selskabet gør gældende, at klageren har fremkaldt ulykken grundet selvforskyldt beruselse og/eller udvist grov uagtsomhed, hvorfor der ikke ydes dækning under ulykkesforsikringen, jf. de ovenfor citerede betingelser.

Klageren var … år på ulykkestidspunktet, og det fremgår, at hun efter at have besøgt en veninde, hvor hun havde drukket vin, var på vej til en ven om aftenen den 12. november 2015.

Der ses at være enighed mellem parterne om, at klageren havde en alkoholpromille på 1,95 (udtaget kl. 00.00).

Selskabet gør således gældende, at klageren på ulykkestidspunktet var påvirket af alkohol i betydelig grad.

Selve ulykken fandt sted på [vej], der er en sekssporet vej med midterrabat, samt fortov på begge sider.

Klageren kan ikke huske ulykken.

Imidlertid kan det på baggrund af oplysningerne fra part 1, der ramte klageren, lægges til grund, at klageren gik og talte i mobiltelefon, og at hun gik ude på kørerbanen på [vej]. Klageren var gået ud i midtersporet, med venstre side til part 1, hvorfor hun ikke kunne se part 1. Klageren var gået lidt frem og tilbage mellem 2. og 3. vejbane, og havde under forløbet talt i mobiltelefon. En bilist, omtalt som Part 1, havde grundet klageren sat farten ned fra ca. 60 km/t til ca. 45 km/t. Da part 1 var ca. 10 meter fra klageren var hun pludselig skiftet retning og var løbet ud i 3. vognbane, hvor part 1 befandt sig, således at klageren var placeret direkte foran part 1. Part 1 havde ikke nået at bremse, og han kunne ikke undgå at ramme klageren.

Den bag part 1 kørende bilist (omtalt som part 3) har forklaret, at part 1 havde sat farten ned, og var begyndt at slingre, hvilket er i overensstemmelse med part 1s forklaring om, at klageren befandt sig midt på vejbanen.

Politiet har fastslået, at der ikke er begået kørselsfejl af part 1.

Selskabet gør gældende, at klagerens alkoholpromille er hovedårsagen til ulykken, og at der derfor ikke er dækning under ulykkesforsikringen, jf. betingelsernes punkt 6.2.4. Ulykken kan alene tilskrives klagerens selvforskyldte beruselse, der har svækket hendes motorik, samt nedsat hendes reaktionsevne samt dømmekraft. Der henvises særlige til, at klageren gik 'midt' på [vej] (mellem 2. og 3. vognbane), hvilket må tilskrives, at klageren var selvforskyldt beruset. Det må lægges til grund, at en person, der ikke var selvforskyldt beruset ville have handlet anderledes, og fx have placeret sig sikket på midterrabatten.

Klagerens advokat har anført nogle bemærkninger om klageres tidligere overforbrug af alkohol, og alene for god ordens skyld bestrides, at det anførte har nogen betydning for sagen.

Selskabet gør endvidere gældende, at klageren har udvist grov uagtsomhed. De samlede omstændigheder, hvor klagerens placering på [vej], en 3 sporet vej i en retning, hvor der gælder en hastighed på 60 km/t, med en promille på 1,95, talende i mobiltelefon, betyder, at klageren ikke har udvist behørig agtpågivenhed, men har derimod handlet med en så betydelig grad af uagtsomhed, at klageren har frembragte en situation, der indebar en indlysende fare for den indtrådte skade. Klageren har derfor – også – handlet groft uagtsomt, hvorfor der ikke er dækning på ulykkesforsikringen.

Det havde været nemt for klageren enten at benytte en fodgængerovergang, eller i det mindste at placere sig på den græsbelagte midterrabat, hvor klageren kunne vente på, at der ikke var flere biler på vejen.

Klagerens adfærd er klart egnet til at fremkalde en personpåkørsel som den skete.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er selskabets opfattelse, at sagen ikke er sammenlignelig med fx Højesterets dom omtalt i U 2000.1093H, idet klageren i aktuelle sag var gående (og ikke

kørte på cykel), samt at klageren havde en meget høj promille, og klageren befandt sig gående på vejbanen i længere tid (hvilket alene kan tilskrives klagerens høje promille).

Det kan i øvrigt bemærkes, at det var tørt føre, ingen nedbør, og at vejbelysningen var tændt. Selskabet henviser til kendelserne 71075, 74364 og 69919."

Klagerens advokat har i brev af 6/12 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Det skal … fremhæves, at der på ulykkesstedet var ringe trafik, hvilket ligeledes bekræftes af det begrænsede antal vidner samt af part 1's forklaring om, at der ingen biler var foran ham, og at der kun kørte et par biler bag ham.

Det er klagers opfattelse, at part 1's forklaringer ikke kan tillægges afgørende betydning i nærværende sammenhæng, idet han som den skadevoldende bilist, naturligvis, har en interesse i at få lagt skylden over på klager og beholde sit kørekort (uden klip). Det forhold, at der ikke var andre vidner til ulykken taler ligeledes for, at part 1's forklaring ikke bør tillægges vægt. Klager henviser i den forbindelse til, at part 3 kørte bag part 1, og først bemærkede ulykken ved at en lysende genstand (klagers telefon) røg op i luften. Dette var efter påkørslen, ligesom vidnet der var gæst på …, og som ydede klager førstehjælp, stod med ryggen til kørebanen, og således ej heller så selve påkørslen.

Dernæst er det bemærkelsesværdigt, at part 1, der kom kørende med 60 km/t og som bemærkede klager i 80-90 meters afstand, trods, efter eget udsagn, tvivlen om, hvor klager skulle hen, fortsatte i samme hastighed indtil han kun var ca. 20 meter fra klager. Part 1 nedsatte først herefter hastigheden hvorved han, også efter eget udsagn, kørte med ca. 45 km/t ca. 10 meter fra klager. Selv i den situation, hvor han altså alene var 10 meter fra klager, forsøgte han ikke at bremse, jf herved at der ikke blev konstateret bremsespor ifølge politirapporten. Det skal i den forbindelse understreges, at såfremt klager kun havde kørt 45 km/t og havde forsøgt at bremse i ca. 10 meters afstand, da kunne han sagtens undgå at påkøre klager, henset til at der i følge politirapporten var tørt føre.

Derimod fremgår det af skadejournalen af 12. november 2015, der tidligere er fremlagt som klagers bilag 2, at klager blev påkørt med mellem 70 km/t og 60 km/t, og det findes således tvivlsomt, om den skadevoldende bilist overhovedet nedsatte hastigheden i løbet af de 80-90 meter, på hvilken afstand han selv oplyser at have set klager krydse vejen.

Det bestrides ikke, at klager var beruset, men det er klagers opfattelse, at ulykken udelukkende skyldes, at den skadevoldende bilist ikke udviste den fornødne opmærksomhed og agtpågivenhed på ulykkestidspunktet. Havde føreren udvist agtpågivenhed, kørt efter forholdene (klager på kørebanen) og nedbremset sin bil, kunne påkørslen sagtens have været undgået.

At klager (fsva. promilleangivelsen) ikke var beruset i en så betydelig grad, som anført af Tryg, understreges ligeledes af, at klager objektivt var kontaktbar og i stand til at kommunikere med ambulanceredderne, jf. herved politirapporten, hvilket altså vidner om, at beruselsen hverken har svækket klagers motorik, nedsat hendes reaktionsevne eller dømmekraft, som ellers anført af Tryg. Ligeledes fremgår det af skadejournalen, at klager, som anført af Tryg *'[…] fremtræder ebrieret'* men *'[…] helt vågen og relevant.'*

> Overordnet gøres det gældende, at den af klager udviste adfærd ikke kan karakteriseres som groft uagtsom, ligesom klager ikke finder det godtgjort, at selskabet har løftet bevisbyrden for, at selvforskyldt beruselse er hovedårsagen til ulykkens indtræden. Derimod er det den skadevoldende bilist uagtsomhed og manglende agtpågivenhed, der er årsag til ulykkens indtræden."

Det fremgår af skadejournalen, at det er noteret den 12/11 2015 kl. 23.39, at "pt. fremtræder ebrieret men helt vågen og relevant", og at det efterfølgende er noteret kl. 1.00 "objektivt: vågen, lettere ebrieret".

Af forsikringsbetingelserne 1506 fremgår det bl.a.:

> "6.2
> Uanset din sindstilstand eller tilregnelighed på ulykkestidspunktet, dækker forsikringen ikke følger af ulykkestilfælde, du direkte eller indirekte har fremkaldt ved:
> …
> 6.2.4
> Selvforskyldt beruselse, påvirkning af narkotika eller påvirkning af andre rusmidler."

Nævnet udtaler:

Klageren ønsker forsikringsdækning for de skader, som hun blev påført, da hun blev påkørt af en bil den 12/11 2015 ca. kl. 23.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til punkt 6.2.1 og 6.2.4 om henholdsvis grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse.

Klagers advokat har anført, at i overensstemmelse med praksis anses en promille på omkring 1,2 sædvanligvis for at medføre 'beruselse' i forsikringsretlig forstand. Tages klagers forhøjede tolerance imidlertid i betragtning, er det sandsynligt, at hun med en promille på 1,95 ikke har oplevet sig som værende 'beruset'. Dette understøttes af hendes egen opfattelse af hendes tilstand på skadestidspunktet samt vagtlægens opfattelse af, at hun blot var 'lettere ebrieret'. Det er videre anført, at ulykken blev forårsaget af, at føreren af bilen ikke udviste den fornødne agtpågivenhed, og at ulykken ville være indtrådt uanset klagerens beruselse.

9. 91322

Nævnet bemærker indledningsvist, at efter almindelige forsikringsretlige principper skal selskabet bevise, at ulykken skyldtes grov uagtsomhed eller selvforskyldt beruselse og derfor ikke er dækket af forsikringen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet efter en samlet vurdering ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse, idet nævnet finder, at ulykken i det væsentligste kan tilskrives klagerens selvforskyldte beruselse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren har været alkoholpåvirket, og at det – som sagen foreligger oplyst - kan lægges til grund, at klageren på ulykkestidspunktet havde en promille i nærheden af 1,95.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren, der talte i mobiltelefon, var gået ud på en trafikeret gade med seks vognbaner, og at modparten til politiet har oplyst, at det så ud til, at klageren ville gå tilbage på fortovet, men i stedet for var det modpartens opfattelse, at kvinden løb ud på 3. vognbane, hvor modparten kørte, og klageren gik dermed direkte ind foran modpartens bil. Modparten forklarede, at han ramte kvinden med ca. 45 km/t og ikke nåede at bremse overhovedet, inden han ramte kvinden. Efter det oplyste var skaderne på modpartens bil i højre side af bilen.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at den bagvedkørende bilist 2 har bekræftet, at modparten "med ca. 60 km/t begyndte at slingre og sænke farten på sit køretøj". Nævnet bemærker, at politiet efter det oplyste ikke har rejst tiltale mod modparten for overtrædelse af færdselsloven, og at det fremgår af politirapporten, at klageren ikke husker ulykken, hvilket kan skyldes klagerens beruselse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

10. 91322

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen

formand